

РЕШЕНИЕ

№ 3361

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1610** по описа за **2023** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба на „Бест Брендс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу Решение № 123/09.01.2023 г., постановено по НАХД № 12446/2022г., по описа на СРС, 15-ти състав. С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление № 653325-F643544 от 08.08.2022г. на Заместник директора на ТД на НАП С., с което на дружеството-жалбоподател за нарушение на чл. 124, ал.2 от ЗДДС е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3299,73 лева, като същата е намалена на 2309,81 лева.

Решението се обжалва като незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Според жалбоподателя нарушението е отстранено много преди съставянето на НП, поради което не е налице вредоносен резултат. Счита, че в случая е приложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. От съда се иска отмяна на обжалваното решение и измененото с него Наказателно постановление.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв. В., която поддържа жалбата и моли за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касацията - Заместник директора на ТД на НАП С., редовно призован, не се явява лично, представлява се от юрк. Р., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При постановяване на решението си, районният съд е приел за установено, че „Бест Брендс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България със седалище в [населено място] като същото е регистрирано по ЗДДС на 24.10.2011 г. на основание чл. 100, ал. 1 ЗДДС. С резолюция № П-22221121167949-ОРП-001/24.09.2021г. на орган по приходите била възложена проверка за установяване на факти и обстоятелства по отношение на дружеството. В хода на извършената проверка било установено, че дружеството - жалбоподател в качеството си на доставчик, е издало през месец ноември 2020 година 29 броя фактури (всички подробно изброени и посочени в решението) на дружества - клиенти, с обща данъчната основа на всички посочени фактури в размер на 65 994,77 лева и ДДС в общ размер на 13 198,95 лева. Проверката установила, че посочените фактури, не били отразени в дневник - продажби и СД по ЗДДС за данъчен период месец ноември 2020 г., когато е следвало да бъдат отразени, а били отразени в дневник за продажби и СД по ЗДДС от дружеството в данъчен период месец 12.2020 г., видно от подадена СД по ЗДДС с вх. № 22111176938/14.01.2021 г. и дневник за продажби за данъчен период м. 12.2020 г.

Съобразно горното било констатирано, че неотразяването на тези фактури в дневника за продажби и СД по ЗДДС в данъчен период месец ноември 2020 г. е довело до определяне на данък (ДДС) в по- малък размер за посочения период (м.11.2020 г.), а именно ДДС в по-малък с 13 198,95 лева, тъй като резултатът, деклариран от дружеството със СД по ЗДДС вх. № 22111170042/11.12.2020 г. за данъчен период м. ноември 2020 г. бил 8 300,19 лева - ДДС за внасяне, вместо данък (ДДС) за внасяне в размер на 21 499,14 лева (сборът между 13 198,95 лева - ДДС за внасяне по процесните фактури и 8 300,19 лева - деклариран от дружеството ДДС за внасяне), т.е. с 13 198,95 лева по-малко, в резултат на неотразяването на процесните фактури в данъчен период м. ноември 2020 г. Начисленият по посочените фактури данък (ДДС) в размер на 13 198,95 лева е следвало да постъпи в бюджета в срок до 14.12.2020 г., а същият е внесен на 14.01.2021 г.

Предвид направените в хода на проверката констатации, на 21.02.2022 г. св. С. Г. А., на длъжност „главен инспектор по приходите“ в НАП, съставила АУАН № F643544/21.02.2022 г. срещу дружеството, за извършено административно нарушение на чл. 124, ал. 2 ЗДДС, вр. чл.182, ал. 2 ЗДДС. АУАН-ът бил връчен на упълномощен представител на дружеството – жалбоподател на 21.02.2021 г., който го подписал без възражения. Срещу акта не са направени възражения. На основание така изготвения АУАН било съставено и процесното наказателно постановление (НП) № 653325-F643544 от 08.08.2022г., с което на основание чл. 182, ал. 2 от ЗДДС, вр. чл.

182, ал. 1 от ЗДДС на дружеството – жалбоподател било наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на по 3299,73 (три хиляди двеста деветдесет и девет лева и седемдесет и три стотинки) лева.

При така установените факти, от правна страна съдът извел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, при правилно приложение на материалния закон и в предсъдебна фаза не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на наказателното постановление. Обсъдил е и отхвърлил като неоснователни възраженията на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав споделя извода на СРС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В НП и АУАН се съдържа конкретно и ясно описание на нарушението, в т.ч. и на периода, в който фактурите е следвало да бъдат включени в съответните регистри по ЗДДС, и на датата, на която е извършено нарушението. Както в АУАН, така и в НП, като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС вр. чл. 182, ал. 2 от същия, която съответства на словесното описание на нарушението - неотразяване в дневника за продажби и в справката декларация на фактура в периода, в който е издадена. Именно състав на такова нарушение осъществява описаното в НП деяние. Разпоредбата на чл. 125, ал. 5 ЗДДС регламентира срока за подаване на отчетните регистри, но същата не е сочена като нарушена както в АУАН, така и в НП. Съгласно чл. 124, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Според чл. 125, ал. 5 ЗДДС декларациите по, ал. 1 и 2 и отчетните регистри по, ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

Въз основа на приетите от СРС доказателства се установява по несъмнен начин, че „Бест Бренде“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е осъществило нарушение на чл. 124, ал. 2 ЗДДС на 15.12.2020 г. Съгласно чл. 182, ал. 2 от ЗДДС, регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв. Неизпълнението на това задължение е достатъчно основание за ангажиране на отговорността на дружеството по чл. 182, ал. 2 от ЗДДС. Лишени от правна опора са и оплакванията, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради маловажност на нарушението. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения. В случая се касае за регулиране на обществени отношения с финансов характер. Начисляването и съответно срочното внасяне в бюджета на данъчните задължения е от голямо значение, защото чрез събраните парични средства държавата упражнява специфичните си функции.

Последното не се опровергава и от цитираната и представена от касатора практика съдържаща приложение на нормата на чл.28 от ЗАНН по отношение на деяния квалифицирани като такива по чл.124, ал.2 от ЗДДС доколкото същите касаят

специфични казуси драстично различаващи се от настоящия, който е типично проявление на това нарушение. По тези съображения настиящият касационен състав намира, че дружеството жалбоподател правилно и законосъобразно е било санкционирано.

Във връзка с горното, съдът намира за необходимо да отбележи следното. Постановилият решение състав на районния съд е приел, че наказващият орган правилно е определил санкционната разпоредба, но е счел, че са налице основания за намаляване на наложената имуществена санкция. Съдът е установил, че наказаното лице се е ползвало от възможността по чл. 58г, ал. 2 ЗАНН и е отправило в 14 - дневен срок от връчване на АУАН до наказващия орган предложение за приключване на административнонаказателното производство със споразумение. Т. не било сключено, като наказващият орган е издал наказателно постановление, без да изложи в същото или друг нарочен акт съображенията си затова. Единствено в заключителната част на атакуваното НП наказващият орган е посочил, че е взел предвид "липсата на постигано споразумение с нарушителя", но отново не са изложени мотивите му за недопустимост на такова споразумение, при все че от жалбоподателя е било направено изрично предложение. Според решилият делото състав всякога, когато наказващият орган е сезиран с предложение за сключване на споразумение и същият приема, че не са налице основанията за това, той е длъжен да изложи своите мотиви, тъй като отказът да се сключи споразумение лишава нарушителя от възможността да се ползва от привилегированата разпоредба чл. 58г, ал. 8 ЗАНН. Липсата на каквито да е мотиви на наказващия орган за недопустимост на същото съдът е счел за нарушение на процесуалните правила, „още повече, че в случая не е налице и никоя от хипотезите по чл. 58г, ал. 2 ЗАНН, която да забранява сключването на споразумение, нито пък в ЗДДС е предвидена неприложимост на разпоредбата на чл. 58г ЗАНН за нарушения по този закон.“ Съдът е счел, че нарушението, допуснато от наказващия орган е отстранимо в производството по съдебно обжалване на наказателното постановление, като съдът измени размера на наложената имуществена санкция, като я индивидуализира по правилата на чл. 58г, ал. 16, вр. ал. 8 от ЗАНН каквото и е направил.

С горното, решаващият делото състав на софийски районен съд е допуснал нарушение като неправилно е приложил закона.

В закона липсва изискване страната, до която е отправено предложение за сключване на споразумение да уведомява инициатора на предложението когато не желае да се възползва от тази правна възможност, поради което е и недопустимо съдът да вменява подобно задължение за която и да е от двете страни.

Единственото задължение, което законът вменява на наказващия орган е да отправи такова предложение, ако не са налице основания за неговата недопустимост, но не и задължението да сключи такова. Противното разрешение би било в разрез с един от най-важните принципи за всяко санкционно производство, а именно за вземане на решението по вътрешно убеждение. Отказът на наказващия орган да сключи споразумение с нарушителя не подлежи на обжалване, нито на каквато и да било друга санкция от по-горестоящ орган, непосредствен ръководител и пр. тъй като този акт е израз на свободното вътрешно убеждение на наказващия орган по въпросите по същество на преписката. Като е приел обратното, съдът е разтълкувал закона неправилно.

Нещо повече, същият безкритично е приел, че не са налице предпоставки за

недопустимост на сочената диференцирана процедура. Разпоредбата на чл.58г, ал.2, т.2 от ЗАНН не допуска споразумение за нарушение, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който на нарушителя е наложено административно наказание извън случаите по т.1 за нарушение от същия вид. Видно от материалите по делото /л.57-58 от делото на СРС/ „Бест Брендс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е санкционирано за друго-предходно нарушение по чл.124, ал.2 от ЗДДС с НП № 481802-F520724, връчено на дружеството на 10.12.2019г. без да има данни същото да е обжалвано. Независимо от тези констатации, касационната инстанция е в невъзможност да отстрани допуснатото нарушение. Макар да няма изрично предвидена разпоредба в закона, забраната за влошаване на положението на жалбоподателя без съответно искане за утежняване, следва да намери действие и в това съдебно производство, а акта на районния съд следва да бъде потвърден.

С оглед на изхода на спора и съевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на ТД на НАП С. следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 123/09.01.2023 г., постановено по НАХД № 12446/2022г., по описа на СРС, 15-ти състав.

ОСЪЖДА „Бест Брендс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на ТД на НАП С. сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.